

Arrest

nr. 269 632 van 11 maart 2022
in de zaak RvV X/ XI

In zake: 1. X
2. X
beiden wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders X en X
3. X
4. X
beiden wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DE RUCK
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat namens X, X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2021 werd ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat L. DE RUCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De minderjarige verzoekers dienen op 17 juni 2021, met hulp van hun ouders, elk een eigen verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoekers worden op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 12 oktober 2021.

1.3. Op 19 november 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van de verzoekers tot de onontvankelijkheid van hun verzoek.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoeker C.A.I.A. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een twaalfjarige Salvadoraanse staatsburger, geboren in San Salvador. U woonde van uw geboorte tot uw vertrek naar België in Ciudad Credisa, gemeente Soyapango, departement San Salvador. In januari 2020 reisde u in gezelschap van uw moeder S.V.A.D.C.(...) (CGVS X; O.V. X); uw vader C.A.C.B.(...) (CGVS X; O.V. X); uw oudere zus D.A.C.A.(...) (CGVS X; O.V. X); uw oudere paternale halfbroer C.A.C.C.(...) (CGVS X; O.V. X); uw jongere paternale halfbroer A.D.J.C.C.(...) (CGVS X; X) en hun moeder M.M.C.R.(...) (CGVS X; O.V. X) naar België, op legale wijze en met uw eigen paspoort.

Op 13 juni 2020 dienden uw ouders alsook M.M.(...) een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze verklaarden dat uw vader, moeder en M.M.(...) problemen hadden met de bende Mara Salvatrucha (MS; MS-13) en dat uw vader hen elke maand geld moest betalen. Indien hij dat niet zou doen, dan zouden zij uw vader, moeder, M.M.(...) en u, uw broer en halfbroers vermoorden. Uw vader diende hieromtrent tevergeefs klachten in bij de Salvadoraanse politie, waardoor zijn problemen met MS-13 toenamen en uw ouders en M.M.(...) besloten om samen met jullie El Salvador te verlaten.

In de verzoeken van uw ouders en van M.M.(...) werd op 19 januari 2021 door het CGVS een weigeringsbeslissing genomen. Op 22 februari 2021 dienden uw ouders en M.M.(...) een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Zij hielden in hun beroep vast aan hun verklaringen inzake de problemen met de bende MS-13; vreesden bovendien een verhoogd risico te lopen op afpersing wegens hun verblijf in Europa; wezen voorts op hun precaire socio-economische situatie bij terugkeer naar El Salvador; en stelden tot slot dat ze door de Salvadoraanse overheid zouden kunnen worden geviseerd wegens het mogelijkterwijs importeren van een nieuwe variant van covid-19 (ook: coronavirus). Op 4 juni 2021 volgde de RvV in haar arrest de beslissing van het CGVS, namelijk een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissingen in het kader van deze verzoeken zijn bijgevolg eindbeslissingen in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 17 juni 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw zus en halfbroers van vaderskant deden hetzelfde. In uw eigen verzoek verwijst u naar de problemen van uw ouders met de bende MS-13. U vreest dat de bende (bandieten) naar jullie huis zouden kunnen komen. U verklaart verder dat de bandieten in El Salvador bijna alle mensen doden en dat jullie door het bendegeweld vrijwel altijd thuis bleven en hooguit onder begeleiding van uw vader naar een park konden gaan. Verder merkt u de schone straten in België op en verklaart u dat de Belgische (lijn)bussen in tegenstelling tot de Salvadoraanse variant geen (zichtbare) rook uitstoten.

Uw advocaat stelt voorts op het einde van het persoonlijk onderhoud van uw halfbroer Alexander dat jullie bij terugkeer naar El Salvador kunnen worden uitgesloten of gediscrimineerd uit vrees voor het importeren van een andere covid-19 variant. Nog verwijst zij naar een oproep van UNICEF waarin wordt gevraagd om alleenstaande en begeleide kinderen niet terug te sturen naar El Salvador als er geen zekerheid is op bescherming. Voorts verwijst zij naar een Salvadoraans gezin dat eveneens problemen had met MS-13 en waarvan een huis tot ontploffing werd gebracht.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw dossier toegewezen aan een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Zo verwijst u naar de problemen van uw ouders met de bende MS-13 en vreest u dat zij u, uw broer en uw ouders zouden kunnen vermoorden (CGVS, pp. 6-7). Deze elementen werden echter al besproken in het verzoek van uw ouders. Er kon geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid.

Daarnaast verklaart u dat u – net zoals uw medeburgers – in El Salvador niet veilig over straat kon omwille van het bendegeweld. Zo mocht u alleen in het park buiten spelen, maar was uw vader altijd bang dat u en uw siblings iets zou overkomen (CGVS, p. 6). Dit volstaat niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen, daar uit uw verklaringen – noch uit de verklaringen van uw ouders in hun eerste verzoek – hieromtrent niet kan worden afgeleid dat u(w gezin) persoonlijk geïsoleerd werd. Daarnaast noopt de veiligheidssituatie in uw land van herkomst niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Voorts stelt uw advocaat dat jullie bij terugkeer naar El Salvador kunnen worden uitgesloten of gediscrimineerd uit vrees voor het importeren van een andere covid-19 variant, waarbij zij verwijst naar een persverslag van UNICEF (CGVS A.D.J.(...), 21/15090B, 12 oktober 2021, p. 7). Dit werd eveneens al besproken in het verzoek van uw ouders. Er kon geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid. De verwijzing van uw advocaat naar een oproep van UNICEF waarin wordt gevraagd om alleenstaande en begeleide kinderen niet terug te sturen naar El Salvador als er geen zekerheid is op bescherming (CGVS A.D.J.(...), 21/15090B, 12 oktober 2021, p. 7), werd ook reeds opgeworpen in het beroep van uw ouders bij de RvV. De Raad oordeelde in haar arrest dat hier evenmin een nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid.

Verder merkt u de schone straten in België op en verklaart u dat de Belgische (lijn)bussen in tegenstelling tot de Salvadoraanse variant geen (zichtbare) rook uitstoten (CGVS, p. 7). Ook hier kan geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid, gezien deze elementen geen verband houden met de criteria van de vluchtelingenstatus, noch met de definitie van subsidiaire bescherming

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Het overige door uw advocaat voorgelegde document kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Uit het voorgelegde krantenartikel van La Prensa, waarin sprake is van een ander Salvadoraans gezin

dat eveneens problemen kende met MS-13 waardoor een granaat in hun woonhuis werd gegooid met één dode en twee gewonden als gevolg (CGVS A.D.J.(...), 21/15090B, 12 oktober 2021, p. 7), kan niet worden afgeleid dat u(w gezin) persoonlijk geïsoleerd werd. Er kan voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden uit dit krantenartikel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoeker C.A.D.A. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een dertienjarige Salvadoraanse staatsburger, geboren in San Salvador. U woonde van uw geboorte tot uw vertrek naar België in Ciudad Credisa, gemeente Soyapango, departement San Salvador. In januari 2020 reisde u in gezelschap van uw moeder S.V.A.D.C.(...) (CGVS 20/11880B; O.V. 8.986.116); uw vader C.A.C.B.(...) (CGVS 20/11880; O.V. 8.986.116); uw jongere broer I.A.C.A.(...) (CGVS 21/14089B; O.V. 8.986.116); uw oudere paternale halfbroer C.A.C.C.(...) (CGVS 21/14090A; O.V. 8.986.077); uw jongere paternale halfbroer A.D.J.C.C.(...) (CGVS 21/14090B; 8.986.077) en hun moeder M.M.C.R.(...) (CGVS 20/11877; O.V. 8.986.077) naar België, op legale wijze en met uw eigen paspoort.

Op 13 juni 2020 dienden uw ouders alsook M.M.(...) een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze verklaarden dat uw vader, moeder en M.M.(...) problemen hadden met de bende Mara Salvatrucha (MS; MS-13) en dat uw vader hen elke maand geld moest betalen. Indien hij dat niet zou doen, dan zouden zij uw vader, moeder, M.M.(...) en u, uw broer en halfbroers vermoorden. Uw vader diende hieromtrent tevergeefs klachten in bij de Salvadoraanse politie, waardoor zijn problemen met MS-13 toenamen en uw ouders en M.M.(...) besloten om samen met jullie El Salvador te verlaten. I

n de verzoeken van uw ouders en van M.M.(...) werd op 19 januari 2021 door het CGVS een weigeringsbeslissing genomen. Op 22 februari 2021 dienden uw ouders en M.M.(...) een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Zij hielden in hun beroep vast aan hun verklaringen inzake de problemen met de bende MS-13; vreesden bovendien een verhoogd risico te lopen op afpersing wegens hun verblijf in Europa; wezen voorts op hun precaire socio-economische situatie bij terugkeer naar El Salvador; en stelden tot slot dat ze door de Salvadoraanse overheid zouden kunnen worden geïsoleerd wegens het mogelijkerwijs importeren van een nieuwe variant van covid-19 (ook: coronavirus). Op 4 juni 2021 volgde de RvV in haar arrest de beslissing van het CGVS, namelijk een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissingen in het kader van deze verzoeken zijn bijgevolg eindbeslissingen in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 17 juni 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer en halfbroers van vaderskant deden hetzelfde. In uw eigen verzoek verwijst u naar de problemen van uw ouders met de bende MS-13 en vreest u dat zij u, uw broer en uw ouders zouden kunnen vermoorden. Daarnaast verklaart u dat u – net zoals uw medeburgers – in El Salvador niet veilig over straat kon omwille van het bendegeweld.

Uw advocaat stelt voorts op het einde van het persoonlijk onderhoud van uw halfbroer Alexander dat jullie bij terugkeer naar El Salvador kunnen worden uitgesloten of gediscrimineerd uit vrees voor het importeren van een andere covid-19 variant. Nog verwijst zij naar een oproep van UNICEF waarin wordt gevraagd om alleenstaande en begeleide kinderen niet terug te sturen naar El Salvador als er geen zekerheid is op bescherming. Voorts verwijst zij naar een Salvadoraans gezin dat eveneens problemen had met MS-13 en waarvan een huis tot ontploffing werd gebracht.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw dossier toegewezen aan een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Zo verwijst u naar de problemen van uw ouders met de bende MS-13 en vreest u dat zij u, uw broer en uw ouders zouden kunnen vermoorden (CGVS, pp. 6-7). Deze elementen werden echter al besproken in het verzoek van uw ouders. Er kon geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid.

Daarnaast verklaart u dat u – net zoals uw medeburgers – in El Salvador niet veilig over straat kon omwille van het bendegeweld (CGVS, p. 6). Dit volstaat niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen, daar uit uw verklaringen – noch uit de verklaringen van uw ouders in hun eerste verzoek – hieromtrent niet kan worden afgeleid dat u(w gezin) persoonlijk geïsoleerd werd. Daarnaast noopt de veiligheidssituatie in uw land van herkomst niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Voorts stelt uw advocaat dat jullie bij terugkeer naar El Salvador kunnen worden uitgesloten of gediscrimineerd uit vrees voor het importeren van een andere covid-19 variant, waarbij zij verwijst naar een persverslag van UNICEF (CGVS A.D.J.(...), 21/15090B, 12 oktober 2021, p. 7). Dit werd eveneens al besproken in het verzoek van uw ouders. Er kon geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid. De verwijzing van uw advocaat naar een oproep van UNICEF waarin wordt gevraagd om alleenstaande en begeleide kinderen niet terug te sturen naar El Salvador als er geen zekerheid is op bescherming (CGVS A.D.J.(...), 21/15090B, 12 oktober 2021, p. 7), werd ook reeds opgeworpen in het beroep van uw ouders bij de RvV. De Raad oordeelde in haar arrest dat hier evenmin een nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Het overige door uw advocaat voorgelegde document kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Uit het voorgelegde krantenartikel van La Prensa, waarin sprake is van een ander Salvadoraans gezin dat eveneens problemen kende met MS-13 waardoor een granaat in hun woonhuis werd gegooid met één dode en twee gewonden als gevolg (CGVS A.D.J.(...), 21/15090B, 12 oktober 2021, p. 7), kan niet

worden afgeleid dat u(w gezin) persoonlijk geïsoleerd werd. Er kan voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden uit dit krantenartikel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De derde bestreden beslissing genomen ten aanzien van derde verzoeker C.C.C.A. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een tienjarige Salvadoraanse staatsburger, geboren en getogen in Santa Ana, San Salvador. In januari 2020 reisde u in gezelschap van uw moeder M.M.C.R.(...) (CGVS 20/11877; O.V. 8.986.077); uw vader C.A.C.B.(...) (CGVS 20/11880; O.V. 8.986.116); uw oudere broer C.A.C.C.(...) (CGVS 21/14090A; O.V. 8.986.077); uw oudere paternale halfzus D.A.C.A.(...) (CGVS 21/14089A; O.V. 8.986.116); uw oudere paternale halfbroer I.A.C.A.(...) (CGVS 21/14089B; O.V. 8.986.116); en hun moeder S.V.A.D.C.(...) (CGVS 20/11880B; O.V. 8.986.116) naar België, op legale wijze en met uw eigen paspoort.

Op 13 juni 2020 dienden uw ouders alsook S.V.(...) een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze verklaarden dat uw vader, moeder en S.V.(...) problemen hadden met de bende Mara Salvatrucha (MS; MS-13) en dat uw vader hen elke maand geld moest betalen. Indien hij dat niet zou doen, dan zouden zij uw vader, moeder, S.V.(...) en u, uw broer, uw halfbroer en uw halfzus vermoorden. Uw vader diende hieromtrent tevergeefs klachten in bij de Salvadoraanse politie, waardoor zijn problemen met MS-13 toenamen en uw ouders en S.V.(...) besloten om samen met jullie El Salvador te verlaten.

In deze verzoeken werd op 19 januari 2021 door het CGVS een weigeringsbeslissing genomen. Op 22 februari 2021 dienden uw ouders en S.V.(...) een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Zij hielden in hun beroep vast aan hun verklaringen inzake de problemen met de bende MS-13; vreesden bovendien een verhoogd risico te lopen op afpersing wegens hun verblijf in Europa; wezen voorts op hun precaire socio-economische situatie bij terugkeer naar El Salvador; en stelden tot slot dat ze door de Salvadoraanse overheid zouden kunnen worden geïsoleerd wegens het mogelijkere importeren van een nieuwe variant van covid-19 (ook: coronavirus). Op 4 juni 2021 volgde de RvV in haar arrest de beslissing van het CGVS, namelijk een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissingen in het kader van deze verzoeken zijn bijgevolg eindbeslissingen in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 17 juni 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer, halfzus en -broer van vaderskant deden hetzelfde. In uw eigen verzoek verwijst u naar de problemen van uw ouders met de bende MS-13 (maffia) en vreest u dat zij u, uw broer en uw ouders zouden kunnen vermoorden, bijvoorbeeld in een park of onderweg in de auto. Nog bleven jullie door het bendegegeweld vrijwel altijd thuis en konden jullie hooguit onder begeleiding van uw vader naar een park gaan. U verklaart verder dat men – u en uw medeburgers – van de maffia in El Salvador op straffe van de dood niets mag zien, horen of zeggen. U voegt daaraan toe dat de Salvadoraanse politie niet goed is en machteloos staat tegenover de bendes. Verder merkt u op dat de verkeerssituatie in België veiliger is dan in El Salvador en dat u bijgevolg in België veilig kan fietsen.

Uw advocaat stelt voorts op het einde van uw persoonlijk onderhoud dat jullie bij terugkeer naar El Salvador kunnen worden uitgesloten of gediscrimineerd uit vrees voor het importeren van een andere covid-19 variant. Nog verwijst zij naar een oproep van UNICEF waarin wordt gevraagd om alleenstaande en begeleide kinderen niet terug te sturen naar El Salvador als er geen zekerheid is op bescherming. Voorts verwijst zij naar een Salvadoraans gezin dat eveneens problemen had met MS-13 en waarvan een huis tot ontploffing werd gebracht.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw dossier toegewezen aan een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Zo verwijst u naar de problemen van uw ouders met de bende MS-13 en vreest u dat zij u, uw broer en uw ouders zouden kunnen vermoorden (CGVS, pp. 3, 6-7). Deze elementen werden echter al besproken in het verzoek van uw ouders. Er kon geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid.

Daarnaast verklaart u dat u – net zoals uw medeburgers – in El Salvador niet veilig over straat kon omwille van het bendegeweld. Zo mocht u slechts eens per week per auto en onder begeleiding van uw vader naar het park buiten spelen (CGVS, p. 6). Nog verwijst u naar de macht van de bendes in El Salvador en de machteloosheid van de Salvadoraanse autoriteiten hiertegenover (CGVS, pp. 6-7). Dit volstaat niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen, daar uit uw verklaringen – noch uit de verklaringen van uw ouders in hun eerste verzoek – hieromtrent niet worden afgeleid dat u(w gezin) persoonlijk gevisieerd werd. Daarnaast noopt de veiligheidssituatie in uw land van herkomst niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Voorts stelt uw advocaat dat jullie bij terugkeer naar El Salvador kunnen worden uitgesloten of gediscrimineerd uit vrees voor het importeren van een andere covid-19 variant, waarbij zij verwijst naar een persverslag van UNICEF (CGVS, p. 7). Dit werd eveneens al besproken in het verzoek van uw ouders. Er kon geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid. De verwijzing van uw advocaat naar een oproep van UNICEF waarin wordt gevraagd om alleenstaande en begeleide kinderen niet terug te sturen naar El Salvador als er geen zekerheid is op bescherming (CGVS, p. 7), werd ook reeds opgeworpen in het beroep van uw ouders bij de RvV. De Raad oordeelde in haar arrest dat hier evenmin een nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid.

Verder merkt u op dat de verkeerssituatie in België veiliger is dan in El Salvador en dat u bijgevolg in België veilig kan fietsend (CGVS, p. 7). Ook hier kan geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid, gezien deze elementen geen verband houden met de criteria van de vluchtelingenconventie en evenmin met de definitie van de subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Het overige door uw advocaat voorgelegde document kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Uit het voorgelegde krantenartikel van La Prensa, waarin sprake is van een ander Salvadoraans gezin dat eveneens problemen kende met MS-13 waardoor een granaat in hun woonhuis werd gegooid met één dode en twee gewonden als gevolg (CGVS, p. 7), kan niet worden afgeleid dat u(w gezin) persoonlijk geïsoleerd werd. Er kan voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden uit dit krantenartikel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De vierde bestreden beslissing genomen ten aanzien van vierde verzoeker C.C.A.D.J. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een dertienjarige Salvadoraanse staatsburger, geboren en getogen in San Salvador. In januari 2020 reisde u in gezelschap van uw moeder M.M.C.R.(...) (CGVS 20/11877; O.V. 8.986.077); uw vader C.A.C.B.(...) (CGVS 20/11880; O.V. 8.986.116); uw jongere broer A.D.J.C.C.(...) (CGVS 21/14090B; 8.986.077); uw jongere paternale halfzus D.A.C.A.(...) (CGVS 21/14089A; O.V. 8.986.116); uw jongere paternale halfbroer I.A.C.A.(...) (CGVS 21/14089B; O.V. 8.986.116); en hun moeder S.V.A.D.C.(...) (CGVS 20/11880B; O.V. 8.986.116) naar België, op legale wijze en met uw eigen paspoort.

Op 13 juni 2020 dienden uw ouders alsook S.V.(...) een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze verklaarden dat uw vader, moeder en S.V.(...) problemen hadden met de bende Mara Salvatrucha (MS; MS-13) en dat uw vader hen elke maand geld moest betalen. Indien hij dat niet zou doen, dan zouden zij uw vader, moeder, S.V.(...) en u, uw broer, uw halfbroer en uw halfzus vermoorden. Uw vader diende hieromtrent tevergeefs klachten in bij de Salvadoraanse politie, waardoor zijn problemen met MS-13 toenamen en uw ouders en S.V.(...) besloten om samen met jullie El Salvador te verlaten.

In deze verzoeken werd op 19 januari 2021 door het CGVS een weigeringsbeslissing genomen. Op 22 februari 2021 dienden uw ouders en S.V.(...) een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Zij hielden in hun beroep vast aan hun verklaringen inzake de problemen met de bende MS-13; vreesden bovendien een verhoogd risico te lopen op afpersing wegens hun verblijf in Europa; wezen voorts op hun precaire socio-economische situatie bij terugkeer naar El Salvador; en stelden tot slot dat ze door de Salvadoraanse overheid zouden kunnen worden geïsoleerd wegens het mogelijkere importeren van een nieuwe variant van covid-19 (ook: coronavirus). Op 4 juni 2021 volgde de RvV in haar arrest de beslissing van het CGVS, namelijk een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissingen in het kader van deze verzoeken zijn bijgevolg eindbeslissingen in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 17 juni 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer, halfzus en -broer van vaderskant deden hetzelfde. In uw eigen verzoek verwijst u naar de problemen van uw ouders met de bende MS-13 en vreest u dat zij u, uw broer en uw ouders zouden kunnen vermoorden.

Uw advocaat stelt voorts op het einde van het persoonlijk onderhoud van uw broer Alexander dat jullie bij terugkeer naar El Salvador kunnen worden uitgesloten of gediscrimineerd uit vrees voor het importeren van een andere covid-19 variant. Nog verwijst zij naar een oproep van UNICEF waarin wordt gevraagd om alleenstaande en begeleide kinderen niet terug te sturen naar El Salvador als er geen

zekerheid is op bescherming. Voorts verwijst zij naar een Salvadoraans gezin dat eveneens problemen had met MS-13 en waarvan een huis tot ontploffing werd gebracht.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw dossier toegewezen aan een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Zo verwijst u naar de problemen van uw ouders met de bende MS-13 en vreest u dat zij u, uw broer en uw ouders zouden kunnen vermoorden (CGVS, p. 7). Deze elementen werden echter al besproken in het verzoek van uw ouders. Er kon geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid.

Voorts stelt uw advocaat dat jullie bij terugkeer naar El Salvador kunnen worden uitgesloten of gediscrimineerd uit vrees voor het importeren van een andere covid-19 variant, waarbij zij verwijst naar een persverslag van UNICEF (CGVS A.D.J.(...), 21/15090B, 12 oktober 2021, p. 7). Dit werd eveneens al besproken in het verzoek van uw ouders. Er kon geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid. De verwijzing van uw advocaat naar een oproep van UNICEF waarin wordt gevraagd om alleenstaande en begeleide kinderen niet terug te sturen naar El Salvador als er geen zekerheid is op bescherming (CGVS A.D.J.(...), 21/15090B, 12 oktober 2021, p. 7), werd ook reeds opgeworpen in het beroep van uw ouders bij de RvV. De Raad oordeelde in haar arrest dat hier evenmin een nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Het overige door uw advocaat voorgelegde document kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Uit het voorgelegde krantenartikel van La Prensa, waarin sprake is van een ander Salvadoraans gezin dat eveneens problemen kende met MS-13 waardoor een granaat in hun woonhuis werd gegooid met één dode en twee gewonden als gevolg (CGVS A.D.J.(...), 21/15090B, 12 oktober 2021, p. 7), kan niet worden afgeleid dat u(w gezin) persoonlijk gevisieerd werd. Er kan voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden uit dit krantenartikel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht.

Zij klagen aan dat de commissaris-generaal verwijst naar de huidige situatie in El Salvador, maar er geen rekening mee houdt welke impact deze heeft op minderjarige schoolgaande kinderen.

Voorts citeren verzoekers landeninformatie aangaande de algemene situatie in El Salvador.

Met verwijzing naar het Nansen-rapport 2021/2 *“El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag”* stellen zij dat ook niet werd onderzocht hoe hun vrees zich in de toekomst kan/zal ontwikkelen.

Zij wijzen erop dat de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken zelf aangeeft dat El Salvador allesbehalve een veilig land is en er wordt aangeraden jonge kinderen permanent te vergezellen.

2.2. Aan het verzoekschrift worden de volgende stukken gevoegd:

- stuk 2: Artikel *“Adolescentes en las pandillas salvadoreñas: de niños desprotegidos a criminales violentos”*, América Latina Hoy;
- stuk 3: artikel BBC;
- stuk 4: artikel Nansen.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt

dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling

4.1. De minderjarige verzoekers dienden op 17 juni 2021 bij de Belgische asiendiensten, met hulp van hun ouders, een eigen beschermingsverzoek in, op grond van artikel 57/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De commissaris-generaal nam vervolgens de bestreden beslissingen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

De loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt volstaat bijgevolg niet om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

4.3. De Raad stelt vast dat de beschermingsverzoeken van verzoekers uitsluitend berusten op dezelfde gronden die hun ouders aanhaalden in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming van

20 januari 2020, waarvoor de weigeringsbeslissingen van 19 januari 2021 definitief zijn geworden middels de arresten van de Raad van 4 juni 2021 met nrs. 255 588, 255 589 en 255 590. Zo verwijzen zij naar de problemen van hun ouders met de bende Mara Salvatrucha (hierna: MS-13) en vrezen zij dat de bendeleden hen en hun ouders zouden kunnen vermoorden.

De commissaris-generaal stelt terecht dat deze elementen al werden besproken in het kader van de beschermingsverzoeken van hun ouders en er geen nood aan internationale bescherming uit kon worden afgeleid.

Gelet op het ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas van hun ouders, maken verzoekers op basis van dezelfde motieven als hun ouders, of omwille van problemen die een gevolg zouden zijn van deze problemen, een nood aan bescherming evenmin aannemelijk.

Door er in het verzoekschrift op te wijzen dat de minderjarige verzoekers nog schoolgaand zijn en te stellen dat hun vluchtverhaal *“intrinsiek anders is omdat de vrees op een andere manier beleefd wordt”*, worden er geen objectieve, concrete elementen aangebracht die voorgaande beoordeling kunnen weerleggen, laat staan in een ander daglicht kunnen stellen.

4.4. Verder oordeelt de commissaris-generaal terdege dat het opgeworpen onveiligheidsgevoel van eerste, tweede en vierde verzoeker – zij zouden in El Salvador niet veilig over straat kunnen omwille van het bendegeweld – niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in hunnen hoofde aan te tonen, daar uit hun verklaringen noch uit de verklaringen van hun ouders of kan worden afgeleid dat zijzelf of hun gezin werden geviseerd.

Verzoekers verwijzen in het verzoekschrift naar het aanwezige bendegeweld in El Salvador waarvan kinderen het slachtoffer kunnen worden. Zij klagen aan dat er geen grondig noch toekomstgericht onderzoek is gebeurd naar hun specifieke situatie als schoolgaande minderjarige kinderen. Verzoekers citeren uit of verwijzen naar een rapport van Unicef en nieuwsartikelen.

Het voorleggen van algemene landeninformatie die verder geen betrekking heeft op hun persoon en waarbij een concreet dan wel rechtstreeks verband met verzoekers' eigen situatie niet wordt aangetoond, volstaat niet om in hoofde van verzoekers een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Zij moeten dit in concreto aannemelijk maken.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoekers hun vrees op geen enkele wijze concretiseren. Uit een algemeen onveiligheidsgevoel noch uit een algemene situatie kan worden afgeleid dat zij een gegronde vrees hebben dat zij persoonlijk worden vervolgd of persoonlijk een risico op ernstige schade lopen door het geweld in El Salvador (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49)

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie niet dat kinderen of jonge meisjes in El Salvador in het algemeen een groep vormen die het voorwerp is van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen.

In zoverre kan worden aangenomen dat de minderjarige verzoekers, als kinderen, vallen onder een bepaald risicoprofiel, blijkt uit de arresten van de Raad van 4 juni 2021 met nrs. 255 588, 255 589 en 255 590 met betrekking tot hun ouders *“dat het loutere gegeven dat een verzoeker valt onder een bepaald profiel, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak”* waarbij werd verwezen naar de UNHCR *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van maart 2016 (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*).

Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden, mag worden verwacht dat er concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten worden aangereikt waaruit zou blijken dat de minderjarige verzoekers persoonlijk omwille van hun profiel of omstandigheden dreigen te worden geviseerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Uit de beschermingsverzoeken van verzoekers' ouders is gebleken dat aan hun beweerde problemen met de bende MS-13 geen geloof kan worden gehecht en dat zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij bij terugkeer repercussies hoeven te vrezen. De minderjarige verzoekers brengen in het kader van hun eigen beschermingsverzoek geen elementen bij die hier een ander licht op werpen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers El Salvador verlieten omwille van bendegerelateerde

problemen, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendege-relateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Voorts brengen verzoekers geen andere concrete elementen aan die aannemelijk maken dat zij omwille van een specifiek profiel of omwille specifieke omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade lopen. Door louter te verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie El Salvador, blijven de minderjarige verzoekers hier in gebreke.

De minderjarige verzoekers halen geen concrete, recente, geloofwaardig en ernstige, aan het profiel van kind, gelinkte problemen, elementen of omstandigheden aan die hierop wijzen, nu zij het houden bij speculaties en loutere veronderstellingen. De Raad ontwaart evenmin andere ernstige aanwijzingen in die zin.

4.5. Daarnaast stelt de commissaris-generaal dat de veiligheidssituatie in hun land van herkomst niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet noopt. In de beschermingsverzoeken van hun ouders werd dit op omstandige wijze uiteengezet en tevens bevestigd in de arresten nrs. X, X en X van 4 juni 2021.

Verzoekers brengen geen concrete informatie bij die hier een ander licht op werpt. Het voorgelegde reisadvies aangaande El Salvador is immers enkel bestemd voor reislustige Belgen en is niet te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming.

4.6. De overige motieven van de bestreden beslissingen worden door verzoekers in hun verzoekschrift op geen enkele wijze betwist, laat staan ontkracht zodat deze zonder meer overeind blijven en door de Raad worden overgenomen.

4.7. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat de minderjarige verzoekers geen eigen elementen hebben aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor hen rechtvaardigen.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van de minderjarige verzoekers terecht besloten om bij toepassing van artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet de beschermingsverzoeken niet-ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 A, § 2 van het Vluchtelingenverdrag dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

4.8. Uit het administratief dossier blijkt dat de minderjarige verzoekers in het Nederlands werden gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES